

prima instanță: A. Gafton
instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

dosarul nr. 2rc-863/15

DECIZIE

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată “LKV-Service”, avocatul Burlacu Marcel,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată “LKV-Service” împotriva Bursei Universale de Mărfuri din Moldova, societății cu răspundere limitată „Continental Group Plus”, Inspectoratului Fiscal de Stat Strășeni, Întreprinderii de Stat “Moldresurse” cu privire la anularea contractului bursier și obligarea de a organiza efectuarea licitației,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015

c o n s t a t ă

La 30 septembrie 2014 societatea cu răspundere limitată “LKV-Service” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Bursei Universale de Mărfuri din Moldova, societății cu răspundere limitată „Continental Group Plus”, Inspectoratului Fiscal de Stat Strășeni, Întreprinderii de Stat “Moldresurse” cu privire la anularea contractului bursier și obligarea de a organiza efectuarea licitației.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată “LKV-Service” ca neîntemeiată.

La data de 08 iulie 2015 reprezentantul societății cu răspundere limitată “LKV-Service”, avocatul Burlacu Marcel a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 nu s-a dat curs cererii de apel declarate de SRL “LKV-Service”. S-a comunicat apelantului SRL “LKV-Service” despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat pînă la ședința de judecată care v-a avea loc la data de 18 noiembrie 2015 ora 10.00. S-a explicat apelantului că în caz dacă acesta nu v-a lichida neajunsurile menționate și nu v-a prezenta dovada de plată a taxei de stat, cererea de apel nu v-a fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate v-a fi restituită.

La data de 28 octombrie 2015 reprezentantul societății cu răspundere limitată “LKV-Service”, avocatul Burlacu Marcel a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel

Chișinău din 30 septembrie 2015 solicitînd admiterea recursului și casarea încheierii recurate.

În motivarea recursului a invocat că prezenta acțiune a fost înaintată în temeiul Legii contenciosului administrativ și prin urmare apelul declarat nu poate fi impus cu taxa de stat.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de reprezentantul societății cu răspundere limitată “LKV-Service”, avocatul Burlacu Marcel urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen avînd în vedere faptul că recurentul a luat cunoștință de încheierea contestată la data de 15 octombrie 2015 (f.d. 74), iar cererea de recurs a fost depusă la 28 octombrie 2015 (f.d. 76). Recurentul indică inițial că cererea de recurs este îndreptată asupra încheierii din 20.09.2015 însă pe parcursul textului invocă argumentele ilegalității încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015, fapt considerat de instanța de recurs ca fiind o eroare materială neesențială.

Materialele cauzei atestă că, prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată “LKV-Service” ca neîntemeiată (f.d. 58).

La data de 08 iulie 2015 reprezentantul societății cu răspundere limitată “LKV-Service”, avocatul Burlacu Marcel a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe solicitînd admiterea apelului și casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii (f.d. 65).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 nu s-a dat curs cererii de apel declarate de SRL “LKV-Service”. S-a comunicat apelantului SRL “LKV-Service” despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat pînă la ședința de judecată care v-a avea loc la data de 18 noiembrie 2015 ora 10.00. S-a explicat apelantului că în caz dacă acesta nu v-a lichida neajunsurile menționate și nu v-a prezenta dovada de plată a taxei de stat, cererea de apel nu v-a fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate v-a fi restituită (f.d. 70).

În corespundere cu art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Conform art. 365 alin. (4) din Codul de procedură civilă, la cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

Potrivit art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) lit. a) și lit. j) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03.12.1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care

încasarea se produce în mod incontestabil taxa de stat se calculează în mărime de 3 % din valoarea acțiunii sau din suma încasată. Pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești în cazul litigiilor cu caracter patrimonial taxa de stat se calculează în mărime de 75 % din taxa calculată din suma contestată.

Colegiul consemnează că, potrivit normelor citate supra, pentru declararea apelului împotriva hotărârii primei instanțe, taxa de stat constituie 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri, iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial taxa de stat se calculează în mărime de 75% din taxa calculată din suma contestată. Instanța de recurs remarcă că alegațiile reprezentantului societății cu răspundere limitată “LKV-Service”, avocatul Burlacu Marcel nu sunt viabile și în mare măsură denotă caracterul de rea-credință în promovarea opiniei sale vis-a-vis de ilegalitatea încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 or, dînsul operează cu fapte ce nu corespund realității. Astfel, deși recurentul menționează că prima instanță a statuat asupra faptului că acțiunea este una de contencios administrativ din analiza materialelor dosarului (încheierea de primire a cererii de chemare în judecată, hotărîrea judecătorească) asemenea raționamente nu pot fi identificate. De asemenea, nu rezistă criticii afirmațiile recurentului precum că în prima instanță acțiunea înaintată nu a fost impusă cu taxă de stat, asta în condițiile în care la cererea de chemare în judecată este anexat ordinul de încasare a numerarului nr. 85831293 din 17 septembrie 2014 (f.d. 3) care infirmă în mod categoric supozițiile date.

În aceeași ordine de idei, recurentul pretinde că acțiunea înaintată este guvernată de Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 dar în sprijinul acestora argumente în cererea de chemare în judecată nu indică nici o normă juridică din actul normativ nominalizat și mai mult ca atît omite să analizeze definiția legală a contractului administrativ prevăzută la art. 2 din Legea contenciosului administrativ care stabilește că contractul administrativ este acel contract încheiat de autoritatea publică, în virtutea prerogativelor de putere publică, avînd ca obiect administrarea și folosirea bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea de servicii publice, activitatea funcționarilor publici care reiese din relațiile de muncă reglementate de statutul juridic al acestora.

În acest context este evident faptul că contractul bursier nr. 8132 din 11.11.2013 încheiat între IFS Strășeni și SRL „Continental Group Plus” cu privire la vînzarea lotului nr. 16706 – complex utilaj pentru măcinărie TGM-100 contestat de reclamant nu înglobează elementele caracteristice al unui contract administrativ.

Colegiul consideră imperios de a menționa că accesul liber la justiție este o parte componentă incipientă a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și presupune posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit la o instanță de judecată, pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime. Este unanim acceptat ca dreptul de acces la justiție nu poate fi un drept absolut, ci unul care poate implica limitări, cît timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit.

Instanța de recurs notează că, taxa de stat nu este un impediment al accesului liber la justiție, atît timp cît statul asigură aplicarea eficientă și uniformă a prevederilor normative referitoare la cuantumul taxei de stat, la scutirile de taxa de stat dispuse din oficiu ori la solicitarea persoanei interesate. Dreptul de acces la un tribunal consacrat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului urmează a fi înțeles ca un drept de acces concret

și efectiv, ceea ce determină instanța de judecată de a supune adresarea oricărei persoane în justiție cu o restricție pecuniară clară și concretă, evidențiind-o în conținutul încheierii de contestare a neajunsurilor la adresarea cu un instrument de atac, urmărind scopul de respectare a echilibrului între necesitatea asigurării bunei administrări în justiție și proporționalitatea unei astfel de restricții.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a accentuat în argumentarea soluției din cauza *Kreuz c. Polonia*, faptul că dreptul de acces la o instanță de judecată nu are un caracter absolut, fiind normal și dezirabil ca acesta să fie supus anumitor limitări, intrinseci forței de reglementare legislativă specifice oricărui stat de drept. Astfel, pot exista limitări de natură procedurală, precum imperativul parcurgerii unei proceduri prealabile și chiar limitări de natură financiară, precum impunerea unor taxe judiciare. Importantă rămâne însă rezonabilitatea acestor limitări, ele trecând limitele convenționale atunci când restricționează accesul la justiție în asemenea mod încât aduc atingere însăși esenței dreptului consacrat în beneficiul tuturor justițiabililor. În acest sens, este respinsă teza ce echivalează dreptul de acces la justiție cu gratuitatea actului de justiție.

Urmare celor menționate și luând în considerare faptul că, la materialele cauzei lipsește dovada achitării taxei de stat la depunerea apelului de către reprezentantul societății cu răspundere limitată “LKV-Service”, avocatul Burlacu Marcel, iar dînsul nu a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată “LKV-Service”, avocatul Burlacu Marcel și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată “LKV-Service”, avocatul Burlacu Marcel ca neîntemeiat.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată “LKV-Service” împotriva Bursei Universale de Mărfuri din Moldova, societății cu răspundere limitată „Continental Group Plus”, Inspectoratului Fiscal de Stat Strășeni, Întreprinderii de Stat “Moldresurse” cu privire la anularea contractului bursier și obligarea de a organiza efectuarea licitației.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat